

νηστικός

νηστικός, -ή κ. -ιά, -ό, επίθ. [<μτγν. νηστικός <αρχ. νήστις + κατάλ. -ικός], νηστικός. **1.** που δεν έχει φάει ή που δεν έχει φάει ικανοποιητικά και, κατ' επέκταση, ο πεινασμένος: «είμαι νηστικός απ' το πρωί και πεινώ σαν λύκος || έπεσα σε κάτι ηλεκτρικά πιρούνια και σηκώθηκα νηστικός απ' το τραπέζι». **2.** που δεν έχει γευτεί τις απολαύσεις της ζωής, ιδίως το σεξ: «από μικρό παιδί δουλεύει σαν μαύρος κι είναι νηστικός απ' τη ζωή». **3.** που είναι πάρα πολύ φτωχός, που στερείται τα στοιχειώδη της ζωής: «δεν έχεις κάνει ποτέ νηστικός, για να μάθεις τι εστί φτώχεια!»·

- με ανώτερό σου κάτσε και νηστικός κοιμήσου, βλ. λ. [ανώτερος](#)·

- νηστικό αρκούδι δε χορεύει, βλ. λ. [αρκούδι](#)·

- ο νηστικός καρβέλια ονειρεύεται, βλ. λ. [καρβέλι](#)·

- ο χορτάτος τον νηστικό δεν τον πιστεύει, οι εύποροι άνθρωποι δεν μπορούν να κατανοήσουν τις δυσκολίες, τις στενοχώριες και τις στερήσεις που περνούν οι πολύ φτωχοί: «εσύ τα 'χεις όλα και καλοπερνάς κι εγώ από τη φτώχεια που με δέρνει δεν έχω να φάω, αλλά, σου το λέω και χαμογελάς ειρωνικά, γιατί ο χορτάτος τον νηστικό δεν τον πιστεύει». Συνών. *κοιλιά γεμάτη, αφτιά δεν έχει*·

- τα νηστικά σκυλιά φούρνους χαλάνε, βλ. λ. [σκυλί](#)·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας